

Bewoners zijn de sleutel tot verandering!

“Vroeger was alles beter. Je kende elkaar, zorgde voor elkaar. Nu ken ik zelfs mijn buurvrouw niet meer...” Dit geluid hoor ik vaak uit ‘oude’ wijken, waar veel verandert. Ze vergrijzen, zowel de mensen als de woningen. Er komen nieuwe bewoners, soms met andere gewoontes. De samenhang tussen mensen vermindert. En leefbaarheid staat door allerlei oorzaken onder druk.

Partijen die in dit soort wijken een rol spelen, doen verwoede pogingen dit tijt te keren: wijkteams, welzijnsorganisaties, gemeente, onderwijs, politie en wij als woningcorporatie(s). Iedereen met het hart op de goede plek! Ondanks alle goede bedoelingen levert het té weinig op. Daar komt bovenop dat er in de wijk steeds minder helpende handen zijn. Terwijl de hulpvraag juist toeneemt. Mijn conclusie? De gangbare aanpak om deze wijken weer leefbaar te maken, werkt onvoldoende.

‘Als je doet wat je altijd deed, krijg je wat je altijd kreeg.’ En dus gooien we het over een heel andere boeg. De Posten in Enschede is zo’n oudere wijk. Pogingen om grote verandering te brengen zijn ook hier gedaan. Het werkte niet. En nu... nu maken we de verandering hier klein. In De Posten zijn de organisaties niet aan het werk, maar de mensen: bewoners en medewerkers van organisaties, die altijd het belang van de buurt voorop zetten. En die sámen werken aan beter wonen en (samen)leven: ‘onze buurt de Posten’.

Twee basisafspraken zijn cruciaal voor deze manier van werken. Allereerst dat mensen écht naar elkaar luisteren. Dan heb ik het niet alleen over medewerkers van organisaties onderling. Maar vooral over het écht horen van bewoners. Toen bijvoorbeeld collega’s van gemeente Enschede, Zorgcentrum De Posten en Domijn in gesprek gingen met bewoners over wat ze nodig hebben om in de toekomst fijn te wonen, was snel duidelijk dat bewoners hele andere dingen kwijt wilden. Behoeften uit het hier en nu: veiligheid op straat. Minder verloedering en zwerfvuil. Belangrijke signalen, die we hoorden, waar we naar luisterden en waar we nu óók mee aan de slag zijn. En natuurlijk verliezen we onze verantwoordelijkheid voor goede huisvesting in de toekomst echt niet uit het oog.

De 2e basisafpraak is: verantwoordelijkheid op de juiste plek. Bij medewerkers én bewoners. Want bewoners kunnen werken aan een betere wijk maken of breken. Instanties kunnen ook gewoonweg niet meer alle problemen op lossen.

Tegelijkertijd is de huidige opvatting dat iedereen zichzelf wel kan redden gewoon niet reëel. We zijn daarom als organisaties verplicht om wijkbewoners te helpen weer meer eigen verantwoordelijkheid te nemen. Zodat ze beter kunnen zorgen voor zichzelf én voor mensen om zich heen. We timmeren hard aan de weg om dit bij De Posten te bereiken. Gelukkig zien beslissers dit en vinden we hierin steun. Want, deze aanpak brengt niet alleen verandering, maar vergroot ook eigenwaarde en verbinding. Mensen die écht luisteren en verantwoordelijkheid op de juiste plek leggen. Dus laten we dat meer gaan doen. Het werkt en is nog leuk ook. Bewoners zijn de sleutel tot verandering in de wijk.